

Puiden lehtien humina ei jäänyt täysin autojen moottoreiden alle. Ihmisten askeleet osuivat soraan ja sora rahisi askelten alla. Puiston keskellä oli suihkulähde, jonne onnea tavoittelevat pudottivat kolikoitaan. Suihkulähteen vierellä, puiden kätköissä istui pariskunta. Punatakkinen nainen laski kätensä lemmittynsä syliin. Naisen käden vieressä oli toisen vihreä takki. Hän ei voinut uskoa, että oli saanut itselleen niin kauniin morsiamen. Häistä oli aikaa vasta pari viikkoa, ja osittain myös siksi Georgina ei ollut uskoa, että oli saanut itselleen jotakin niin kaunista. Georgina hiveli naisystävänsä poskea kädellään ja Kalien suupieliin ilmestyi hymynpoikanen. Georgina kuitenkin huomasi, kuinka Kalie täräsi. Georgina riisui takkinsa ja laski sen vaimonsa ympärille. Kalie yritti ottaa punaista takkia pois sanomatta kuitenkaan sanaakaan. He ymmärsivät toisiaan niin hyvin, että edes sanoja ei aina tarvittu. Teot puhuivat puolestaan. Kalieta ärsytti, sillä hän ei halunnut, että Gerginalla olisi tullut kylmä. Osittain myös siitä syystä Georgina halusi, että Kaliella olisi lämmin. Georgina tunsu kylmän tuulenviren ihollaan, mutta se ei haitannut häntä. Oli oikein tuntea kylmyyttä jonkun tärkeän vuoksi. Sitä paitsi, hän tunsu sisällään jotakin lämmintä hyvästä teostaan. Kalie tuntui aavistavan Georginan ajatukset, joten hän pörrötti Georginan tummanruskeita hiuksia ilikurisesti. Hän aivan kuin ilkkui siitä, että toinen oli tehnyt hänen vuokseen jotakin hyvää. Georgina kuitenkin tiesi, että se oli Kaelien tapa kiittää. Georgina ei jaksanut edes nähdä vaivaa parantaakseen hiuksiaan siihen, mitä ne olivat olleet. Muutenkin tuuli sai ne sekaisin. Georgina myös tiesi, että Kalie ei välittänyt siitä, miltä hän näytti, vaan siitä mitä hän oli sisältäpäin. Useimmat ihmiset hätkähtivät nähdessään Georginan, koska hänen kasvoissaan oli iso arpi, muisto menneisyydestä, mikä keräsi katseita. Jotkut jopa kavahtivat hänet nähdessään. Jotkut eivät kehdanneet edes puhua hänelle, sillä pelkäsivät, että katsoisivat häntä jotenkin väärin. Kalieta se useimmiten ärsytti ja tämä joskus sanoikin suoraan, että kyllä hänen naistaan (vaimoan) kehtaa katsoa ja ettei hänessä ole mitään vikaa. Georgina tiesi, ettei Kalie suuttuisi koskaan mistään pienestä, mutta jos joku tai jokin satutti häntä pahasti, niin hän tiesi, ettei ollut ongelmiansa kanssa yksin. Georgina sulki silmänsä hetkeksi mietteissään, mutta hän näki silti sielunsa silmin Kalien siinä, missä tämä olikin. Hän osasi kuvitella Kalien siniset silmät ja vaaleat hiukset kasvojen ympärillä. Kiitos, Georgina kuiskasi mielessään. Se oli tavallaan aika hullunkurista, sillä Georginahan se oli auttanut Kalieta. Kalie oli kuitenkin auttanut Georginaa enemmän kuin vain tarpeeksi. Suihkulähde pulppusi vettä ilmaan ja se laskeutui heidän edessään kauniisti. Aika kului, vaikka se tuntuikin pysähtyneeltä. Aivan kuten tuulikin jonain päivänä laantuisi ja saisi puiston seesteisemmäksi. Georgina tiesi, että kestäisi Kalien kanssa niin hyvät kuin huonotkin päivät.